

Spakenburgse Ester voelt

Haar eigen wieg stond in Spakenburg, maar de wiegjes van haar kinderen in Kazan, Rusland. Ester den Admirant-Koelewijn (33) kan zich er zelf ook over verwonderen. „Zie mij nou, Elbertje Koelewijn... geboren als een gewoon meisje in een klein dorp, een stipje op de wereldbol. En nu mag ik zoiets bijzonders doen, in zo'n grote stad! Ze woont al zeven jaar met haar gezin in Rusland, waar ze het evangelie brengt onder studenten. „Het is net als in de Bijbel. Mensen die op het oog niks voorstellen, krijgen een bijzondere taak!”

• Frieda van de Geest

De eerste vraag is natuurlijk: hoe kom je daar nou terecht? Ester neemt ons mee naar haar studententijd in Rotterdam. „Ik studeerde eerst verpleegkunde, altijd met de gedachte dat ik bijvoorbeeld in Afrika in een ziekenhuis kon gaan werken. Mijn vader, Henk Koelewijn, overleed in die tijd en toen ben ik gestopt met mijn studie. De zorg was te confronterend. Toen het weer wat rustiger was, wilde ik toch graag een diploma halen. Ik koos voor een technische studie: Watermanagement, want daarmee kon ik ook ontwikkelingswerk gaan doen." Die drive heeft er altijd in gezeten. „Als kind werd ik snel bruin door de zon. Een ander kind vroeg eens aan mij: 'waarom ben jij zo bruin?'. Toen zei ik: 'God heeft mij zo gemaakt, want later ga ik in een warm land werken!'"

Tijdens Esters studie vielen er meerdere dingen samen. Haar vader werd ernstig ziek en toen het duidelijk was dat hij zou gaan sterven, was Ester jaloers op hem. „Hij mocht 'lekker' naar God en ik moest doorploeteren hier op aarde. Ik wil zelf ook zo graag naar God! Ik vroeg me

af waarom Jezus nog niet terug was gekomen. Uiteindelijk begreep ik dat God wil dat nog meer mensen Hem leren kennen." Ester kwam sterk uit de periode rond haar vaders sterven, haar geloof kreeg een diepe betekenis en ze praatte daar veel over met studiegenoten. „Ik dacht vaak: mijn klasgenoten wonen in een land met goede zorg en schoon water. Maar als ze Jezus niet kennen hebben ze daar op de eeuwigheid niets aan! Deze overtuigingen brachten mij op nog maar één doel voor mijn leven: anderen de kans geven Jezus te leren kennen."

ONBEREIKTE BEVOLKINGSGROEPEN

Ester kwam in contact met een stel dat voor Agapè werkte: een internationale beweging van christenen die mensen uitdaagt om te geloven, te groeien en te gaan. Ze zag hoe niet-gelovige studenten met hun vragen bij het stel kwamen en hoe zij het gesprek met hen vriendelijk en interessant bleven houden. Ester raakte betrokken bij het studentennetwerk van Agapè en leerde daar ook Arjen kennen, waar ze inmiddels tien jaar mee getrouwd is. In hun verkeringsstijd daagden ze elkaar uit om de Bijbel in z'n geheel te lezen. Ester: „Het viel ons op dat er in elk bijbelboek gesproken wordt over alle naties, alle volken, die God voor zijn troon wil verzamelen. We waren benieuwd welke volken inmiddels waren bereikt met het evangelie en welke nog niet. We bezochten een Agapè-conferentie waar we op een bepaald moment in groepjes uiteen gingen om te bidden voor specifieke bevolkingsgroepen. Ik kreeg de Russische 'Tataren' op mijn briefje. Eén van de gebedspunten was of God daar zendelingen naartoe zou sturen. Het werd onrustig in mij. 'Nee God,' dacht ik. 'Koude Russische winters en zo'n

moeilijke taal, dat is niks voor mij!'"

'KOUDE RUSSISCHE WINTERS EN ZO'N MOEILIJKE TAAL, DAT IS NIKS VOOR MIJ'

Maar Ester en Arjen hoorden via Agapè-medewerkers meer over de Tataren. Veel van hen wonen in Kazan, een stad met een ruim 1,2 miljoen inwoners in het oosten van Europees-Rusland. Er leven veel studenten in die stad. Tataren zijn van oorsprong moslims, maar voor de meeste van hen speelt het geloof geen grote rol. Slechts 0,01 procent van de inwoners is christen. Ester en Arjen hoorden dat het vrij gemakkelijk was om met een studentenvisum het land binnen te komen. „Een paar maanden na die conferentie moest ik voor mijn studie iemand interviewen uit een onbekende cultuur. Via via kwam ik in contact met een Tataarse vrouw uit Kazan die in Nederland woont. Omdat mijn Engels niet al te best was, nam ik Arjen mee. Na het interview zei de vrouw tegen ons: 'Jullie moeten erheen gaan, jullie zijn zó geïnteresseerd. Ik organiseer het wel!'. Die zomer in 2010 zetten we de eerste stap. Vanuit het studentennetwerk reisden we voor drie weken naar Kazan om te ontdekken of er in die stad inderdaad mogelijkheden zouden zijn om studenten te vertellen over Jezus."

VERSCHIL MAKEN

„Op één van de eerste dagen kwam er al een meisje tot geloof, Maria heette ze", vertelt Ester. „De rest van de weken trok ze met ons op, maakte ons wegwijs en vertaalde. Van de vele bekeringen die we hebben meegemaakt, blijft dit wel een heel speci-

ale. Tegenwoordig is Maria één van mijn beste vriendinnen." De drie daaropvolgende jaren bezochten Arjen en Ester, samen met andere studenten, elke zomer de Russische miljoenenstad om te evangeliseren onder studenten. „Om écht verschil te kunnen maken, moesten we hier eigenlijk wonen. Maar dat zag ik eerst niet zitten en ik begon wat eisen voor mezelf te stellen. 'Als ik hier wil wonen, moet er op z'n minst een goede supermarkt zijn', zei ik. En het jaar daarop stond die er. In de periode dat wij aan het bezinnen waren, is de stad enorm opgeknapt. Speciaal voor ons, zou je kunnen zeggen. We zagen de deuren opengaan en zodoende was het logisch om de volgende stap te zetten: wonen in Kazan."

'WE MOESTEN ER EIGENLIJK GAAN WONEN'

In 2011 trouwden Arjen en Ester en in 2014 vertrokken ze met een studentenvisum naar Kazan. „We woonden in een studentenflat en studeerden fulltime Russisch aan de universiteit. Het eerste jaar had dat onze focus: de taal leren en wennen. Inmiddels spreek ik beter Russisch dan Engels. Vanaf het tweede jaar verlegden we de focus naar evangelisatie onder studenten als medewerkers van Agapè. We leven op giften. Ook veel mensen uit Bunschoten-Spakenburg steunen ons werk. Ik vind dat heel bijzonder. Dankzij en namens veel mensen brengen wij studenten bij Jezus. Hiervoor leef ik!"

LEVENSVRAGEN IN McDONALDS

In Kazan is inmiddels een goed netwerk opgebouwd van christelijke studentenwerkers. Er zijn acht medewer-

kers opgeleid en er liggen goede contacten in omliggende steden. Dit gaat via lokale christelijke kerken. „Een onderdeel van ons werk is dat we studenten uit christelijke kerken aanmoedigen om hun geloof te delen met hun medestudenten. We zeggen dan: 'God heeft jou neergezet, op jouw universiteit. Hoe kun je daar licht zijn?' Wij willen hen daarmee helpen. Elke week is er online contact en elke maand gaan er enkele teamleden uit Kazan naartoe voor bemoediging en toerusting. Op dit moment bestaat onze beweging uit zo'n zeventig studenten die het evangelie actief uitdragen. Studenten die tot geloof zijn gekomen, lopen daar echt warm voor. Ze zien de nood en beseffen: 'als ik het niet had gehoord, wist ik ook niet van Jezus' bestaan. Nu kan ik die boodschapper zijn voor een ander...'"

Ester is zelf ook vaak onder de studenten te vinden. „Ik zorg dat ik op plekken ben waar studenten komen. Bijvoorbeeld in de McDonald's. Dan loop ik samen met een christelijke student naar een tafeltje waar twee meiden zitten en zeg ik: 'Hoi, ik ben Ester en ik vind het leuk om met studenten in contact te komen. Daarvoor gebruik ik een fotospel, willen jullie meedoen?'. Vaak vinden ze dat wel leuk. Ik leg dan vijftig fotokaarten op tafel en stel ze drie vragen die ik zelf ook beantwoord. Eerst vraag ik ze drie foto's te kiezen die hun leven op dit moment beschrijven. Vervolgens drie foto's die hun dromen en verlangens verbeelden. Daarbij laat ik alvast doorschemeren dat ik christen ben. En bij vraag drie vertel ik dat ik in God geloof en dat ik benieuwd ben hoe zij over God denken. Daar mogen ze dan een plaatje bij kiezen. Je merkt vanzelf wel of er dan belangstelling is om door te praten. Ongeveer één op de

zich thuis tussen Russische studenten

tien is echt geïnteresseerd. Met hen spreek ik af om nog een keer een spel te doen dat dieper op levensvragen ingaat. Vaak vinden ze dat leuk en zo ontstaat het contact. Op deze manier komen er jaarlijks studenten tot geloof. In de afgelopen zeven jaar gaven 39 studenten hun leven voor het eerst aan Jezus. Het is fantastisch om dit van dichtbij te zien."

'HET IS FANTASTISCH OM DIT VAN DICHTBIJ TE ZIEN'

TOEKOMST IN RUSLAND

Arjen en Ester zijn deze zomer verhuisd naar Jekaterinenburg, ook een miljoenenstad, 900 kilometer ten westen van Kazan. Samen met hun drie kinderen Liza (5), Ivan (3) en Sara (1,5) maken ze daar een nieuwe start met dezelfde missie. „In Kazan staat nu een goed team dat zelfstandig door kan. Maar de nood is hoog en studenten in heel Rusland gaan ons aan het hart. We hebben besloten te verhuizen, samen met twee van onze medewerkers. Een grote stap! Toen we naar Rusland vertrokken, dachten we voor drie tot vijf jaar te gaan. Nu zitten we er al zeven jaar en we zijn echt nog niet klaar. Heel langzaam begin ik de optie open te houden dat we nog veel langer in Rusland blijven. Maar het is niet altijd gemakkelijk. Ver weg van familie, cultuurverschillen, een andere taal... Er wonen hier bijna alleen maar locals, wij zijn altijd een uitzondering. Het voordeel is dat mensen je niet snel vergeten, dat is handig met

■ Ester met haar jongste dochter Sara.

het contact leggen. We hadden in Kazan een fijne buurt en deelden bij het afscheid kaartjes uit. Hierin bedankten we ze voor hun interesse, hulp en vriendelijkheid. Dát maakt dat je je ergens thuisvoelt! We hopen dat in Jekaterinenburg ook weer op

te bouwen. Natuurlijk wil ik soms gewoon weer terug naar Nederland, maar uiteindelijk wil ik leven waar God mij roept. Gelukkig gaan we in september, als alles lukt met de documenten, twee weken naar Nederland. Mijn zusje Judith gaat dan trouwen.

Door corona zijn we al 1,5 jaar niet meer in Nederland geweest. Rusland is nu ons thuis. Als ik ooit terug ga, wil ik terug met een missie van God. Voorlopig zijn we in Rusland nodig en we zien dat God ons werk hier rijk zegent."

Wie op de hoogte wil blijven van Ester en haar gezin, kan zich inschrijven voor hun tweewekelijkse gebedsmail door een mailtje te sturen naar e.denadmirant@studentlife.nl.